

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Kvædlinger eller Smaakvad

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 25. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1815_251-txt-shoot-idm1414/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Willemoes.

Ved Midnat jeg sad i min enlige Braa,
 Og Nutiden veeg fra mit sorgfulde Die,
 Ved Stjernernes Glimt paa det hvælvede Blaa,
 Da Eldtiden steg fra de Fædrenehaie,
 Jeg holdt mig saa fast ved dens kraftige Arm,
 Jeg slynged mig tæt til dens brændende Barm,
 Og pludselig staa'ed den rindende Aare:

Med inderlig Tillid til Aernes Magt,
 Jeg bad at jeg Hærfabers Sal maatte stue,
 Og aaben stod Valhal i herlige Pragt,
 Bestraalet af Minnalmens skinende Lue;
 Som naglet til Jord var min skælvoende Fod,
 Beruset, henrykket i Salen jeg stod,
 Og kasted mit Blik paa de salige Helte.

Dog, ikke for Stov er Einheriers Fryd,
 Til bitterste Sorg blev min sværmende Glæde,
 Det gjalded, jeg hørde en torbændende Lyd
 Fra Dvins det sjerne, opsoiede Sæde.

Din bob,
 Høit det lød:
 Gondul! spænd dit Sværd ved Belte!
 Led fra Val
 Til min Sal
 En af Nordens djærne Helte!
 Høit da klang
 Gonduls Sang:
 Hid fra Nordhavs røde Bølge
 Ungerføend,
 Kampens Ven
 Brat skal Herjans Norne følge.

Et Hynde var bredt mellem Norbye og Stram,
 Paa Hjertet da faldt det saa tungt det er ham,
 Som Kongedyb vied til Belgernes Herre.

Som natlige Spøgelse Nutiden steg
 End sortere klædt for mit sorgfulde Die,
 Den kraftige Ddiid for Svagheden veeg,
 Og skulde sig atter i Fædrenehaie,
 Jeg sørged ved Nat og jeg sørged ved Dag
 Døfyldt var mit Dre af Waabnens Prag,
 Jeg stirred saa vildt paa den nordlige Bølge.

